

Η δικαίωσις μόνον δια πίστεως

Εδάφια κλειδιά: «Διότι
εξ έργων νόμου δεν
θέλει δικαιωθή
ουδεμία σαρξ ενώπιον
αυτού· επειδή διά του
νόμου γίνεται η
γνώρισις της
αμαρτίας. Τώρα δε
χωρίς νόμου η
δικαιοσύνη του Θεού
εφανερώθη,
μαρτυρουμένη υπό του
νόμου και των
προφητών, δικαιοσύνη
δε του Θεού διά
πίστεως Ιησού
Χριστού εις πάντας και
επί πάντας τους
πιστεύοντας...»
— **Ρωμαίους 3:20-22**

Επιλεγμένα εδάφια:
Ρωμαίους 3:9-22

ΤΑ ΕΛΑΦΙΑ-ΚΛΕΙΔΙΑ
μας αναφέρουν ότι κανείς δεν
θα μπορούσε να δικαιωθεί ή να
γίνει δίκαιος με τις πράξεις του
Νόμου που δόθηκε στον
Ισραήλ μέσω του Μωυσή,
«διότι μέσω του νόμου είναι η
γνώση της αμαρτίας». Ο
Νόμος του Ισραήλ, που τους
δόθηκε από τον Θεό, ήταν
τέλειος. Ωστόσο, κανένας
Ισραηλίτης ή κανένα άλλο
μέλος της πεσμένης
ανθρώπινης φυλής δεν θα
μπορούσε να τηρήσει τον
τέλειο νόμο του Θεού. Ακόμη
και ο πιστός Δαβίδ έγραψε
σχετικά με τον εαυτό του:
«Ίδού, συνελήφθην εν ανομία,
και εν αμαρτία με εγέννησεν
μήτηρ μου. (Ψαλμ. 51:5)
Χρειάστηκε η θυσία του
μονογενούς Υιού του Θεού,
του Ιησού Χριστού, για να

παρασχεθεί το αντίλυτρον και να ανοίξει ο δρόμος για να επαναφερθεί το ανθρώπινο γένος στη ζωή. —Ιωάννης 3:16,17· Εβρ. 7:25-28

Ο Απόστολος Παύλος αναγνώρισε στον εαυτό του την ανάγκη για τη θυσία του Κυρίου για λογαριασμό του, και ευχαρίστησε τον Θεό γι' αυτό, αν και συνειδητοποίησε ότι ήταν ακόμα ατελής. «Ευχαριστώ εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. Αρα λοιπόν αυτός εγώ με τον νούν μεν δουλεύω εις τον νόμον του Θεού, με την σάρκα δε εις τον νόμον της αμαρτίας.» (Ρωμ. 7:25) Ο Θεός σχεδίασε ευγενικά ώστε η αξία της θυσίας του Χριστού, ως «επένδυμα δικαιοσύνης», να καλύπτει τις ακούσιες αδυναμίες και ελαττώματα των μαθητών του Ιησού. —Ησα. 61:10

Τότε δεν υπάρχει «καμία καταδίκη για αυτούς που είναι εν Χριστώ Ιησού», ο οποίος τους «ελευθέρωσε από το νόμο της αμαρτίας και του θανάτου». (Ρωμ. 8:1,2) Αν και στην πραγματικότητα δεν είναι τέλειοι, αυτοί οι μαθητές του Δασκάλου πρόκειται να αναπτύξουν νέο νου και νέες επιθυμίες καρδιάς, τις οποίες αποδέχεται ο Θεός. Μας λένε στο εδάφιο Φιλιππησίους 2:5, «Το αυτό δε φρόνημα έστω εν υμίν, το οποίον ήτο και εν τω Χριστώ Ιησού». Στόχος μας σε αυτή την προσπάθεια είναι η σωστή διάθεση της καρδιάς και η πλήρης αφοσίωση στον Θεό, σύμφωνα με τον Χριστό Ιησού.

Ο Απόστολος Παύλος μας δίνει περαιτέρω οδηγίες όταν λέει: «Εαυτούς εξετάζετε αν ήσθε εν τη πίστει, εαυτούς δοκιμάζετε. Η δεν γνωρίζετε εαυτούς ότι ο Ιησούς Χριστός είναι εν υμίν; εκτός εάν ήσθε αδόκιμοι κατά τι.» (Β' Κορ. 13:5) Το να είμαστε «στην πίστη» είναι πολύ περισσότερο από απλή πίστη και αποδοχή της θυσίας του Ιησού ως Λυτρωτή μας, αν και αυτή είναι η βάση της χριστιανικής πίστεως. Το να είσαι «στην πίστη» σημαίνει επίσης να συμμετέχεις στο θυσιαστικό πνεύμα

του Ιησού, την ταπεινή του διάθεση και την επιθυμία του να υπηρετεί τους άλλους. Η εξέταση του εαυτού μας σύμφωνα με αυτές τις γραμμές είναι ένα σημαντικό μέρος της εν Χριστώ ζωής μας.

Επιπλέον, πρέπει να πηγαίνουμε καθημερινά στον Θεό με προσευχή για να ζητάμε την καθοδήγηση και τη βοήθειά του, ώστε να μπορούμε να συνεχίσουμε να σημειώνουμε πρόοδο στην ανάπτυξη του χαρακτήρα μας, ειδικά σύμφωνα με τους καρπούς και τις χάρες του Αγίου Πνεύματος. (Γαλ. 5:22,23· Β΄ Πέτ. 1:5-8) Η αγάπη είναι το άθροισμα όλων αυτών των ιδιοτήτων του χαρακτήρα, και επομένως θα πρέπει να είναι το κύριο πράγμα που πρέπει να μελετάμε, να αναπτύσσουμε και να επιδεικνύουμε καθημερινά στη ζωή μας. Θα είναι μια απόδειξη ότι έχουμε το Πνεύμα του Θεού και τη δικαιοσύνη του Κυρίου μας να εργάζονται μέσα μας.

«16 Αυτό το Πνεύμα συμμαρτυρεί με το πνεύμα ημών ότι είμεθα τέκνα Θεού. 17 Εάν δε τέκνα και κληρονόμοι, κληρονόμοι μεν Θεού, συγκληρονόμοι δε Χριστού, εάν συμπάσχωμεν, διά να γείνωμεν και συμμέτοχοι της δόξης αυτού.» —Ρωμ. 8:16,17 ■